

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

**III Міжнародної
науково–практичної конференції**

**„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**19-20 травня 2010 року
м. Рівне**

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали III Міжнародної науково–
практичної конференції студентів, педагогів,
психологів та молодих науковців. Частина 2.
Природничо-математичний та суспільно-
гуманітарний напрями. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2010. –
150 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд.іст.наук, проф., ректор – **голова оргкомітету**
Поніманська Тамара Іллівна – канд.пед.наук, проф., проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету**;
Гон Максим Мойсейович – докт.політ.наук, проф.;
Павелків Роман Володимирович – докт.психол.наук, проф.;
Пальчевський Степан Сергійович – докт.пед.наук, проф.;
Сяський Андрій Олексійович – докт.техн.наук, проф.;
Войтович Ігор Станіславович – канд.пед.наук, доц.;
Воробйова Ірина Анатоліївна – канд.пед.наук, доц.;
Галатюк Юрій Михайлович – канд.пед.наук, проф.;
Галуха Любов Юріївна – канд.іст.наук, доц.;
Каштан Сергій Степанович – канд.техн.наук, доц.;
Максимцев Юрій Романович – канд.фіз.-мат.наук, доц.;
Павелків Віталій Романович – канд. психол. наук, доцент
Черніговець Тетяна Іванівна – канд.пед.наук, доц.;
Черній Алла Леонідівна – канд.політ.наук, доц.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 29.04.2010р.)

parenthesis, because the novel is saturated with a lot of different plot lines. Thus the course of events needs additional explanation.

– elliptical sentences: “Shortly. On the Day of Judgment... With HIS documents! ... Quite well, quite well!... "Youth. And hope. And beauty. And Chancery. And Conversation Kenge! Ha!” [2, c.48]

– polypredicative sentences in the narration. As for the ways of combining the parts of the polypredicative sentences, they are connected either by means of polysyndeton or asyndeton: “His throat, chin, and eyebrows were so frosted with white hairs and so gnarled with veins and puckered skin that he looked from his breast upward like some old root in a fall of snow.” [2, c.66](polysyndeton) “Krook, I am much depressed; my cause is on again, I think I'm nearer judgment than I ever was.” [2, c.70] (asyndeton: the deliberate omission of subordinate conjunction “because” and coordinate conjunction “and”)

– stylistic inversion, built by the scheme “subject – adverbial modifier - predicate”: “The fashionable intelligence can with confidence predict”; [2, c.168] “Only one Mercury in powder gapes disconsolate at the hall-window.” [2, c.236]

Having summarized the above mentioned examples, we come to the conclusion that the narrative structure of the novel and the frequent use of such expressive means and stylistic devices as irony, satire, grotesque, repetition serve the author as the important means of creating his own literary style.

Список використаних джерел:

1. Alexander Welsh. The City of Dickens. Harvard University Press, 1986, 264 p.
2. Charles Dickens. Bleak House. London. Random House, 1991, 811 p.
3. Galperin I.R. Stylistics. Second edition, revised. - Moscow. Higher school. -1997, 379 p.
4. The World Book Encyclopaedia. Volume 5, Chicago - London - Sydney - Toronto, World book Inc., 1994, 874 p.

КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ ДРАМАТУРГІЇ В.ШЕКСПІРА ТА Б.ШОУ

Михальчук Н.О., канд.психол.наук, професор, Забава М.М., магістрантка

Рівненський державний гуманітарний університет

Аналіз відповідної Internet-інформації, наукових видань та публікацій показав, що до драматургії В. Шекспіра зростає все більший читацький інтерес. Те ж саме можна сказати про творчість відомого митця «нової драми» Б.Шоу. Вивчення та аналіз останніх досліджень підтвердив, що творчістю обох вище згаданих письменників цікавилися такі дослідники, як Н. Чирков, який цікавився принципами драматургії Шекспіра; А.Анікст, який розкрив сценічну історію драматургії Вільяма Шекспіра; М. М. Морозов, який дослідив особливості драматургії Бернарда Шоу. Проте спроб порівняти творчість письменників різних епох було не так багато. Тому, дана стаття має на меті порівняти драматургічну спадщину англійських письменників епохи Ренесансу(В.Шекспір) та так званої «нової драми»(Б.Шоу), виявити спільні та відмінні риси у їх творчості.

Після відродження, яке відбулося на рубежі XIII-XIV століть, перед здивованим Заходом відкрилася забута духовна культура, заснована на здоровому відношенні до людської природи, вільної думки. Шекспір відбив усі сторони цього складного процесу. У його творах перед нами з'являються як люди, ще схильні жити по старому, так і ті, хто скинув окови віджилої моральності, і ті, хто розуміє, що людська свобода аж ніяк не дає права будувати своє благополуччя на нещастях інших [1,21].

Герої п'єс Шекспіра – люди саме такого складу. Їм властиві великі пристрасті, могутня воля, безмірні бажання. Характер кожного виявляється з незвичайною ясністю і повнотою.

У трагікомедіях Шекспіра панує лірико-героїчний початок, романтика виняткових подій. Цим п'єсам властива тема протиставлення суспільства і природи, жорстких придворних уподобань. Однак розрив із суспільством є тут формою морально-етичної критики цього суспільства, а не закликком бігти від нього. Не випадково, що герої повертаються в суспільство, щоб продовжувати боротьбу зі злом [2,269].

Комізм, – це домінуючий пафос всієї доби, що виражає звільнення. Через комічне людина внутрішньо емансипується від влади духовних догм, морального примусу тощо. Але, звільнившись від догми, примусу чи духовного ярма, людина опиняється перед складним завданням самостійно приймати рішення і нести тягар відповідальності, самостійно передбачати всі наслідки своїх дій

Концепція випадковостей і прихованих причинно-наслідкових зв'язків відбилася в композиції п'єс Шекспіра. Драматург любить розгортати одночасно кілька сюжетних ліній, які не просто «заважають» одна одній. На сцені, зрозуміло, неможливо показати ці лінії одночасно, тож Шекспір їх чергує і показує у вигляді невеликих фрагментів подій. Це створює ефект емоційної напруги і чекання [5,145].

У Шекспіра в кожній п'єсі, незалежно від жанру, може бути від 2 до 5 і навіть більше *сюжетних ліній*. В сюжетній лінії повинні бути наявні три компоненти: життєво важлива і конкретна мета, яку ставить перед собою персонаж; конкретні вчинки і дії, за допомогою яких він здійснює свою мету; конкретний наслідок цих вчинків і дій.

Проте багатство мови Шекспіра полягає не стільки в кількості слів, скільки у величезній кількості значень і відтінків, у яких Шекспір вживає слово. Мова Шекспіра різко виділяється своїм семантичним багатством. Автор використовує інверсію. Про це свідчить крилатий вислів "Frailty, thy name is woman!", який побудований на порушенні звичайної лінійності. Якби прямий порядок був збережений ("Woman, thy name is frailty!"), то, ймовірно, образ цей уваги на собі не затримував.

Отже, драматургія Шекспіра не обмежена ніякими жорсткими рамками. П'єса зображує не одну подію, а ланцюг подій, глядач бачить зародження, розвиток, ускладнення і розв'язку з безліччю всіляких подробиць.

Справжнім новатором у драматургії виступив Б.Шоу – видатний англійський драматург, критик, романіст і громадський діяч, який був представником «нової драми» наприкінці XIX – першої половини XX століття. Він утвердив в англійському театрі новий тип п'єси – інтелектуальну драму, в якій основне місце належить не інтризі, не гострому сюжету, а напруженим суперечкам, дотепним словесним поєдинкам героїв [3,58].

Одним з улюблених засобів впливу Шоу на свідомість своїх читачів та глядачів був парадокс. У такий спосіб він аж намагався змусити людину по-новому неупереджено поглянути на традиційні цінності, звільнити її від влади застарілих стереотипів. Саме з цих причин Шоу віддавав перевагу “відкритим”, незавершеним закінченням, які не усували проблем, що розглядалися у п'єсах, а навпаки, ставили нові.

Боротьбу за утвердження нової драми Шоу вів і як драматург, і як критик. На відміну від своїх сучасників-драматургів Джонса, Пінеро і Уайльда – Шоу володів глибокою впевненістю в тому, що пороки суспільства породжені існуючою соціальною системою. Його п'єси наповнені великим громадянським змістом. Шоу не підтримував ідею «чистого мистецтва». В листі до Л.М.Толстого він писав: «Я не прихильник мистецтва для мистецтва і не ворухну пальцем, щоб написати художній твір, в якому немає нічого, крім художніх достоїнств».

Відаючи перевагу комедії, Шоу в своїй художній практиці рідко утримується у межах одного комедійного жанру. Комічне в його п'єсах легко уживається з трагічним, смішне – з серйозними роздумами про життя.

Головним із нових технічних прийомів стала дискусія. Раніше в так званих «добре зроблених п'єсах» пропонувалося: у першому акті експозиція, у другому – конфлікт, у третьому – його вирішення. Тепер експозиція, конфлікт і дискусія, причому саме дискусія і служить перевіркою драматурга [3,154].

Отже, спільною особливістю обох письменників є те, що розкривають особливості соціально-політичних конфліктів своєї епохи. Так, для Шекспіра це – найглибші зміни в житті, пов'язані з гігантським переворотом в історії, коли на зміну феодализму прийшов новий буржуазний лад. Історизм Шекспіра – у зрозумінні головних тенденцій реальної боротьби, що розгортається між старим і новим, у розкритті трагічного змісту соціальних відносин того часу. Бернард Шоу ж у гротескно-ексцентричній формі розкриває важливі особливості суспільно-політичної ситуації в Англії першої третини ХХ століття.

Проте слід брати до уваги той факт, що Б.Шоу від В.Шекспіра відрізняють особливості побудови твору та композиції. У В.Шекспіра сюжетна багатократність і, як правило, безліч дійових осіб – дві сторони одного і того ж явища.

Шекспірівська драма прагне не лише до "поперечного" розширення, тобто введення паралельних сюжетних ліній і тим самим до збільшення числа дійових осіб, але, кажучи умовно, і до "повздовжнього" розширення.

В Шоу драматичний конфлікт виявляється гострим зіткненням фальшивих уявлень про життя, вигаданих ідеалів, створених суспільством для приховування правди, із справжнім розумінням життя. Такий конфлікт реалізується в напруженій ідейній суперечці, драматичній дискусії, яка перемижується з дією.

Список використаних джерел

1. Аникст А.А., Трагедия Шекспира «Гамлет». Лит. Комент.: Кн. Для учителя. – М.: Просвещение, 1986. – 124с.
2. Бартошевич А.В. Шекспир на английской сцене: конец XIX –I пол.ХХв.: жизнь, традиции и борьба идей. – М.: Наука, 1985. – 303с
3. Балашов П. С. Художественный мир Бернарда Шоу. – М.: Худ. лит.,1982. – 327с.
4. Назарець В. М. «У мені живе трагік, а поряд з ним клоун»// Зарубіжна література в школах України. – 2007. – №1. – С.58-62.
5. Старинкевич Є. На батьківщині Шекспіра. Нове в драматургії сучасної Англії// Вітчизна, 1990. – №12. – С.162-173.

РОЗВИТОК ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВ МОЛОДШИХ КЛАСІВ ЗАСОБОМ ІНТЕГРОВАНІХ ЗАНЯТЬ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

**Міхненко Оксана, магістрантка, Зубілевич М.І., канд. пед. наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Наша робота присвячена розвитку іншомовної комунікативної культури учнів молодших класів засобом інтегрованих занять з англійської мови, бо саме інтегровані уроки дають можливість створити передумови для різнобічного розгляду певного об'єкта, поняття, явища, формування системного мислення, збудження уяви молодших школярів, позитивно емоційного ставлення та пізнання. Діти мають можливість застосовувати при цьому арсенал своїх знань, життєвий досвід, зробити власні, нехай незначні, але дуже необхідні кожній дитині, умовиводи і пошукові відкриття.

Для досягнення комунікативної компетенції – комунікативних умінь, сформованих на основі мовних знань, навичок і вмінь – вчитель іноземної мови використовує новітні методи навчання, що поєднують комунікативні та пізнавальні цілі. Інноваційні методи навчання іноземних мов, які базуються на гуманістичному підході, спрямовані на розвиток і самовдосконалення особистості, на розкриття її резервних можливостей і творчого потенціалу. Основними принципами сучасних методів є: рух від цілого до окремого, орієнтація занять на учня, цілеспрямованість та змістовність занять, їх спрямованість на досягнення соціальної взаємодії при наявності віри у викладача в успіх своїх учнів, інтеграція мови та засвоєння її за допомогою знань з інших галузей наук[2].

Інтеграція навчальних предметів – це вимога часу, це творчість, самотуність, мистецтво педагога. Інтегрований урок стимулює пізнавальну самостійність, творчу активність та ініціативу учнів, такий урок дає можливість підводити дітей до усвідомленої і емоційно пережитої потреби міркувати і висловлювати свої думки. Інтегровані уроки ставлять за мету спресувати споріднений матеріал кількох предметів навколо однієї теми. Діти розглядають якість явища, поняття з різних боків. Аналіз чинних програм для чотирирічної початкової школи та вивчення досвіду вчителів свідчить про широкі можливості для інтеграції навчального матеріалу з окремих предметів. Як зазначає О. Савченко, такі нестандартні уроки дають можливість учителям разом із учнями опанувати значний за обсягом навчальний матеріал, домогтися формування міцних, усвідомлених міжпредметних зв'язків, уникнути дублювання у вивченні низки питань, досягти цілісності знань[1].

Традиційної підходу до проведення інтегрованих уроків ще немає. Але вчитель завжди усвідомлює головне дидактичне завдання уроку: чи то повторення навчального матеріалу, його закріплення, чи то набуття умінь і навичок, засвоєння нових понять, закономірностей, або ж прагне до реалізації декількох дидактичних завдань, що має місце в комбінованому уроці. Під час проведення занять з елементами інтеграції вчителі доводиться самостійно визначати зміст навчального матеріалу, питому вагу видів діяльності з різних предметів. При цьому важливо чітко визначити, яка мета цього інтегрованого заняття, як він сприятиме цілісності навчання формуванню знань на якісно новому рівні.

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Волошин М.О., Волошин О.М. Дилатометричні та в'язкопружні властивості полімерних металонанокомпозитів	3
Килюшик Тетяна, Воловик Г.П. Аналіз чисельності метеликів роду <i>COENONYMPHA</i> на території Білоозерського масиву Рівненського природного заповідника.	4
Гроголь Святослав, Нечипорук Ірина. Хімічне розпізнавання речовин за допомогою сенсорів.	5
Кошицький В.В., Ковальчук Іван. Безвідходні технології в сільському господарстві.	6
Кущеріб Тетяна Миколаївна. Риюча діяльність ссавців як чинник, стимулюючий процеси ґрунтоутворення.	7
Макєєва Діана, Яремчук Дарина, Демчик С.П. Знаходження нестационарної теплопровідності всередині плоскої стінки.	8
Малежик Петро, Січкач Т.Г. Термомеханічні властивостей епоксидних композитів, наповнених нанодисперсним алмазом.	10
Філіппова Лариса Валеріївна. Вивчення фізико-хімічних властивостей в реакції окиснення CO на Fe-Mn оксидних системах.	10
Цегельник Юлія, Лопаткін Р.Ю. Генерація квазімонохроматичного рентгенівського випромінювання за допомогою сфокусованого пучка протонів.	12
Адамчук Анна, Бишук Віталій, Панай Ольга, Вороницька В.М. Розробка web-сайту факультету математики та інформатики РДГУ.	14
Андросов В.И., Данич В.Н. Модель информационно-управленческой архитектуры организации и защита информации.	17
Гаврюсєва Д.М., Вороницька В.М. Розробка мультимедійної НКП «Векторна комп'ютерна графіка».	18
Мельник Павло, Пожидаєв В.Ф. Розробка комп'ютерної моделі для проведення чисельних експериментів по вивченню тягово-динамічних характеристик тягового рухомого складу.	18
Опанасюк О., Петрівський Я.Б. Чисельні експерименти по реалізації методу регуляризації Тихонова із застосуванням одного із сучасних програмних продуктів комп'ютерної математики Mathcad.	20
Пастушок І. В., Подляшаник Л. А. Узагальнення результатів розв'язку задачі Колмогорова-Нікольського на різних класах функцій.	21
Придюк П.І., Петрівський Я.Б. Розробка експертної системи діагностування комп'ютерних засобів.	22
Романюк С. М., Соколовська О.П. Автоматизація знаходження багатofакторних регресійних моделей.	25
Сірець О. В. Динаміка нелінійної динамічної моделі Солоу для випадку лінійно-однорідної виробничої функції.	26
Файчук О.О., Сяська Н.А. Метод математичного моделювання як один із засобів розвитку творчих здібностей учнів під час розв'язування планіметричних задач.	27
Ярошак Роман, Батишкіна Ю.В. Розробка он-лайн гри для мобільних телефонів на платформі JAVA.	29

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Абрамчук Катерина, Шеретюк В.М. Особливості діяльності німецької окупаційної системи вербування та депортації на Волині в 1941 – 1945 рр.	30
Андрєєва Анастасія. Торгівельна конкуренція як головний конфліктогенний чинник у відносинах між Англією та Нідерландами (XVII ст.).	32
Бондарець Олександр, Сєверова О.В. Специфіка російського лібералізму в концепції Б.М. Чичеріна.	33
Віруцька Світлана, Постолюк Р.М. Уряд Румунії в контексті подій «Празької весни».	35
Генега Ірина, Троян С.С. Зовнішня політика Російської федерації 1990-х рр.: пошук стратегії.	36
Головіна Кароліна, Давлєтов О.Р. BDM – від «сестринських громад» до єдиної державної організації для дівчат у Третньому рейху.	38
Гуменюк Олеся, Кукурудза А.В. Релігійна домінація у франко-візантійському суперництві VIII-IX ст.	39
Давидчук Сергій, Савчук П.О. Україна-Ізраїль: співробітництво на рівні силових структур.	41
Данильчук Тамара. Франко-німецьке протистояння у форматі Марокканської кризи 1905-1906 рр.	42
Доценко Катерина, Давлєтов О. Р. Ідея об'єднаної Європи: зарубіжна історіографія.	43
Дудка Наталія, Давидюк Р.П. Від УНДО до ФНС: причини радикалізації політичної платформи Дмитра Паліїва.	45

Євсович Роман, Сєверова О.В. Благодійність у Росії в 2-й пол. XIX – поч. XX ст.: традиції та особливості.	46
Звягіна Олександра, Давлетов О. Р. Ідеологія неонацизму в сучасній Україні.	48
Зущенко Оксана, Карпухіна Тетяна. Міжнародна реакція на голодомор 1932-1933 рр. в Україні. 49	
Івчик Наталія, Гон М. М. Питання прававласності поляків та євреїв у південно-західному краю Російської імперії другої половини XIX століття.	50
Ісаченко Вікторія, Побірченко Н.С. Павло Гнатович Житецький – фундатор української педагогічної думки другої половини XIX – початку XX століття.	52
Капустін Г.М., Стоколос Н.Г. Організація та проведення ювілейних святкувань, як одна із форм місіонерської діяльності братств на Волині в другій половині XIX – на початку XX ст.	53
Капустін К.М., Моця О.П. Проблема розвитку південноруських земель у післямонгольський час в дореволюційній історіографії.	54
Козачук А. А. Ставлення української еліти щодо процесу інкорпорації Гетьманщини до складу Російської імперії в I пол. XVIIIст.	56
Колегова Диана, Панкова Вікторія. Політика разрушений: взгляд истории.	58
Кривобороденко Сніжана, Міняйло І. В., Волков О.Г. Критика кантівської теорії О.О. Козловим та простір і час історії.	58
Литвиненко Наталя, Нестеренко Л. О. Науковий спадок І. В. Луцицького.	59
Лукащик Ганна, Савчук Петро. Зовнішньополітична доктрина СРСР у 20–30-і рр. та Німеччина 60	
Мишков В. Я., Шугаєва Л. М. Становище громад старообрядців в сучасній Україні: проблеми та перспективи розвитку.	61
Міюц Ю.В., Давлетов О.Р. Перебудова шкільної освіти у Третньому рейху (1933-1939 рр.): на прикладі діяльності Орденсбургів.	63
Паврозник Тетяна, Давидюк Р.П. Протиріччя у партії „Сельроб” напередодні та в умовах парламентських виборів 1928 року у Польщі.	65
Писцьо Віталіна Романівна. Репатріація українських громадян вивезених на примусові роботи до Німеччини.	66
Процюк Віктор, Шеретюк В. М. Анархізм Нестора Махна як унікальна національна складова анархістського руху Російської імперії.	68
Радовенчик Тарас. “Київська наступальна операція” в планах німецького командування.	70
Романчук Тетяна, Гон М. М. Особливості національної консолідації у повоєнній Німеччині.	72
Самсонюк Т., Гон М. М. Особливості ведення слідства органами НКВС стосовно членів ОУН у 1939-1941рр. (на прикладі архівно-слідчих справ Державного архіву Рівненської області).	73
Сейтумерова Э.З., Зарединова Э.Р. Историческое наследие крымскотатарского народа: традиции и современность.	75
Столярчук О.Ф., Галуха Л.Ю. «Острозька Біблія» - особлива духовно-літературна пам'ятка українців.	76
Стрільчук М.С., Савчук П.О. Основні етапи формування колоніальних імперій європейських держав.	77
Троян Віктор. Проблема європейської ідентичності в основних концепціях пан'європеїзму.	79
Харковець Анна, Гон М. М. «Расовий концепт націонал-соціалізму: теоретичні аспекти та практичне втілення».	81
Хромов Пётр, Семёнова Н.В. Изучение в Украине и России национально-освободительной борьбы ОУН и УПА 1939-1954 гг.	83
Виперайленко Ірина, Котова Л.В. Підвищення рівня зайнятості молоді на вітчизняному ринку праці.	84
Говоров Н.П. Поколение информационного скольжения.	86
Ілляк Олексій. Проблеми професійної орієнтації та зайнятості молоді на ринку праці України.	87
Лялина А.И., Андреева-Лялина З.В. Украина и Европейский Союз: проблемы евроинтеграции.	89
Наумов Андрій. Політична культура сучасної української молоді: стан і перспективи розвитку.	91
Слабчук Т.А. Особливості та проблеми формування інституту жіночого політичного лідерства у сучасному політичному процесі України.	92
Українець В. О., Гон М. М. Етнічний екстремізм – теоретичний аспект.	93
Shkolenko Dar'ya, Suleimanova V.R. Some problems and tendencies of english semantics.	94
Антончук Анна, Воробйова Л.М. Концепція людини і світу в творчості Ернеста Хемінгуея.	95
Байло Ю. Лінгво-методичні основи тестування з іноземної мови у Вищих навчальних закладах.	96
Бражук В. Рефлектирующий герой в пьесе А. Вампилова «Утиная охота».	97
Дячук Оксана, Середюк Л.А. Використання мультимедійних технологій у вивченні німецької мови.	98
Катеринчик Юлія, Середюк Л.А. Художня майстерність Гете у філософській драмі «Фауст».	100
Козлюк Н.В., Михальчук Н.О. Характеристика фабульного тексту з погляду його діалогічності.	101
Коробчук Віталія, Воробйова Л. М. Художній світ новел Джека Лондона.	103

Кудрєвич Юлія, Фрідріх А.В. Семантико-структурні та стилістичні особливості фразеологічних одниць сучасної англійської мови на позначення «характеристика людини»	105
Куценко Анастасія, Воробйова Л.М. Інтертекстуальні явища у творчості Дж. Г. Байрона.	108
Лєвчишин Марія, Михальчук Н.О. Романтизм як літературний напрям.	109
Магас Оксана, Воробйова Л.М. Біографізм новел Ернеста Гемінгвея.	111
Маландюк Тетяна, Ярута Н.П. Some peculiarities of Charles Dickens' individual literary style in the novel "Bleak house"	112
Михальчук Н.О., Забава М.М. Компаративний аналіз драматургії В.Шекспіра та Б.Шоу.	114
Міхєнко Оксана, Зубілевич М.І. Розвиток іншомовної комунікативної культури учнів молодших класів засобом інтегрованих занять з англійської мови.	115
Назарук Анна, Серєдєк Л.А. Концепт „жінка” в німецькій фразеології.	116
Плєвако Наталія, Бігунова С. А. Особливості писемних текстів різних жанрів побутового стилю (на матеріалі англійської мови).	117
Попик І.О. Прояви творчої ідентичності Б.Бойчука у збірці „Третя осінь”.	119
Рачок Вероніка, Фрідріх А.В. Компаративний аналіз структурних та семантичних особливостей колоративних композитів української та англійської мов.	120
Сичова Анна, Фрідріх А.В. Функціональні особливості інтертекстуальності у творах Д.Брауна («Код да Вінчі», «Ангели і Демони»)	123
Сузанская Т.Н. Некоторые особенности эволюции материнской темы в истории русской литературы XIX-XX вв.	125
Базик Людмила, Костюк Л.К. Відродження писанкарства та його популяризація на сучасному етапі.	127
Бєнєщук Руслан, Савчин Л.М. Розвиток художніх потреб дітей на заняттях у хореографічному колективі.	128
Димченко Сергій. Педагогічна взаємодія викладача та студента у процесі навчання гри на ударних інструментах.	129
Карєва Єкатєрина, Дубинина Д.Н. Использование нетрадиционных техник рисования в работе с детьми, имеющими речевые нарушения.	131
Коваленко Анна, Аксьєнова І. Ю. Стилїзація хореографічного твору як формотворчий процес (на прикладі діяльності дитячого хореографічного колективу).	132
Ковбарь Ольга, Волошина Л.П. Становлення балетного мистецтва в Україні (20-30-ті рр. XX століття)	133
Комисарук Татяна, Горбатова Е.В. Использование игровых приемов в изобразительно-творческой деятельности старших дошкольников.	135
Лапсюк Надія, Горбачук Р.Л. Танець модерн як засіб вираження психологічного стану танцівника.	136
Лєгка Алїна, Аксьєнова І. Ю. Роль Іржі Кїліана у сучасному хореографічному мистецтві.	137
Мельник Тетяна, Волошина Л.П. Історія розвитку та становлення хореографічного мистецтва Рівненщини.	139
Мельничук Олена. Модернізм в українській драматургії кінця XIX – початку XX століття.	139
Омєлящик Інєсса, Горбатова Е.В. Развитие изобразительного творчества детей старшего дошкольного возраста.	141
Сидорик Тетяна, Голод І.В. Роль ілюстраторів часопису «Будяк» у розвитку сатиричної графіки Львова у 20-х роках XX ст.	142
Черніговець Т.І. Функціонування дитячого фольклорно-ігрового дозвілля в контексті сучасних глобалізаційних процесів.	144
Черніговець О. Класична музика – ефективний засіб психотерапії (аналітичний огляд інформаційних матеріалів).	145
Гєккєль А.В. Вплив творчості Тараса Шевченка на розвиток хореографічного мистецтва в Україні.	145
Яцюк Ганна, Лобан Т.Й. Тренаж в системі підготовки виконавця народно-сценічного танцю.	146
ЗМІСТ	148

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**Матеріали III Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**19–20 травня 2010 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Литвак А.М.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 30. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.*